

TOKYO CAMİİ CUMA HUTBESİ

30 Nisan 2010

İSLAM VE ÇEVRE

Muhterem Müslümanlar!

Kâinatta olağanüstü bir düzen, ahenk ve denge vardır. Yüce Allah, yeryüzünü bütün mahlûkat için en uygun şartlarda yaratmış ve insana emanet etmiştir. Yeryüzüne halife olarak gönderilen ve bütün mahlûkat emrine verilmiş olan insanoğlunun, kendisine emanet edilen doğal hayatı koruması, temel görevlerindedir.

Nitekim Kur'an'da bu ödeve işaret edilerek "...**O sizi yeryüzünden (topraktan) yarattı ve sizi oranın imarında görevli kıldı.**"¹

buyurulmaktadır. Buna göre tabii dengeye zarar verecek her türlü anlayış ve eylem, Kur'an'ın bu mesajına ters düşer. Bu sebeple, sorumluluk bilincinde olan Müslüman, kâinattaki eşsiz düzeni, ahengi ve dengeyi korumak, gelecek kuşaklara tahrip etmeden aktarmak için elinden gelen gayreti gösterir, bunları bozacak ve tahrip edecek tutum ve davranışlardan uzak durur.

Aziz Müminler!

İslâm'da çevre anlayışı, inancın gereğidir. Yerde ve gökteki en küçük varlıktan en büyük varlığa kadar, canlı-cansız her şey, düşünen ve inanan insan için, fiziki kıymetinin ötesinde manevi bir değer taşımaktadır. Çünkü bütün mahlûkat Allah tarafından yaratılmıştır. Tabiattaki her şey O'nun eseridir. Tabiattaki bütün varlıkların, lisanı halleriyle Allah'ı tesbih ettikleri²; yeryüzünde yürüyen hayvanlar ile kuşların, bizim gibi birer ümmet oldukları³ Kur'an'da haber verilmektedir. Bu nedenle doğayı korumak, Allah'ın bir ayeti olarak onun değerini takdir etmek; onu tahrip de, Allah'a karşı yapılmış bir nankörlüktür.

Yine, tabiat kanunları Allah tarafından konulmuştur. Kur'an-ı Kerim'de bu husus şöyle vurgulanmaktadır: "**O, her şeyi yaratmış ve yarattığı şeyleri bir ölçüye göre takdir etmiştir.**"⁴ Normal şartlarda tabiat kendi ekolojik dengesini muhafaza etmektedir. Fakat tabiatın insan eliyle aşırı tahribi ve kirlenmesiyle bu denge git gide bozulmaktadır. Bu itibarla tabiatı tahribe yönelik her türlü davranış, Allah'ın kanunlarını bozma teşebbüsü olarak algılanmalıdır.

Değerli

Kardeşlerim!

Hz. Peygamber (sav.); Mekke, Medine, Taif ve çevresini, günümüzdeki sit alanına benzer şekilde, harem bölgesi ilan

etmiştir. Orada kan dökülmez, hayvanları öldürülmez, otları yolunamaz, ağaçları kesilemez. Bu, İslâm'ın çevre korunmasında, meskûn mahallerin tahribatının önlenmesinde, tabii dengenin muhafazasında aldığı ilk örnek tedbirlerden biridir. Bunun yanında, kendi devrinde çevreciliği adeta bir siyaset haline getiren, bu çerçevede boş arazileri ekim dikim alanı olarak değerlendiren ve Müslümanları buna teşvik eden Hz. Peygamber'in çevrenin korunması, kirlenmemesi ve imar edilmesine yönelik pek çok söz, uygulama ve mesajı bulunmaktadır.

Çevreyi koruma ve doğal kaynakları israf etmeme konusunda hassasiyet gösterelim. Bu hassasiyeti yeni nesillere de kazandıralım. İlgili kampanya ve organizasyonlara destek olalım. Unutmayalım ki, sağlık, evlat ve zenginlik gibi çevre de, Allah'ın insanoğluna bir emaneti ve nimetidir; ve kuşkusuz bu nimetten de hesaba çekilecektir.

¹ Hûd, 61.

² Bkz.: Haşr, 24.

³ Bkz.: En'am, 38.

⁴ Furkân, 2.